

Протокол

№

гр. София, 22.06.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 22.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **11174** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 10:31 ч. се явиха:

ИЩЕЦЪТ: Д. М. М. - редовно уведомена, не се явява, представлява се от адв. Ю., с пълномощно по делото и адв. Ю., с пълномощно, което представя.

ОТВЕТНИКЪТ: НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ПО ПРИХОДИТЕ - редовно уведомен, се представлява от юрк. И. с пълномощно по делото.

Софийска градска прокуратура: Явява се прокурор Яни Костов.

Страните (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, като съобрази липсата на процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание,

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА ДЕЛОТО:

1. Производството по делото е образувано е по искова молба /ИМ/ вх.№27810/16.09.19 г. по регистъра на АССГ, след разделяне на производството по адм.д.№10466/19 г. с определение от 20.09.19 г., в частта, с която от Д. М. М., чрез пълномощника й-адв.С. Ю., е предявен иск, който съдът квалифицира с правно основание чл.79, параграф 1 и чл.82, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните), по реда на чл.203 и сл. АПК и чл.1 и сл. от ЗОДОВ, за осъждане на ответника Националната

агенция по приходите да заплати на ищцата обезщетение в размер на 1000 лева за неимуществени вреди, настъпили от неправомерното бездействие на НАП да изпълни задължението си да защити по сигурен начин данните на ищцата като гражданин, станало причина да бъде допуснат пробив в информационната система на НАП, довело до публичното разкриване на личните данни на ищцата.

С ИМ ищцата твърди, че личните ѝ данни се съхраняват и обработват от НАП, която е администратор на лични данни по смисъла на чл.4, т.7 от Общия регламент за защита на личните данни /ЕС/ 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.16 г. /Общия регламент/. Твърди, че НАП е нарушила задълженията си по чл.59, ал.1, чл.45, ал.1, т.6, чл.64, чл.66, ал.1 и ал.2, чл.67, чл.68 ЗЗЛД, чл.24 и чл.32 от Общия регламент. На 15.07.2019 г. от медиите ѝ станало известно, че при т.нар.“хакерска атака“ от електронните масиви на НАП неправомерно е изтекла информация с голям обем, съдържащи лични данни на множество българи, в това число и нейните. НАП като държавен орган, отговарящ за приходите на държавата, без които държавата не би могла да функционира, следвало да е осигурила по безупречен начин своята сигурност, респ. в най-голяма степен да гарантира личните данни на гражданите на РБ.

2.С уточняваща молба от 22.10.2019 г. ищцата конкретизира, че заявеното с ИМ искане за присъждане на законната лихва върху търсеното обезщетение от 1000 лева е от момента на подаване на ИМ-16.09.2019 г., в случая.

3.С уточняващата молба от 15.11.2019 г., ищцата конкретизира, че оспорва „бездействието на НАП да защити личните ѝ данни и едновременно с това предявява иск за обезщетение на причинените от това бездействие и предизвикано от него разпространение на личните ѝ данни неимуществени вреди.“

Ищцата уточнява изрично, че ответникът НАП макар и да е администратор на лични данни, е бездействал в качеството си на административен орган и носи отговорност по чл.1, ал.1 ЗОДОВ. Конкретното бездействие и нарушение на правни норми се изразявало в това, че НАП по силата на изрична законова разпоредба била длъжна да осъществи поведение /съвкупност от действия/, да предприеме такива мерки, че да гарантира и защити личните данни на ищцата. Съгласно чл.59, ал.1 ЗЗЛД, НАП като администратор на лични данни била длъжна, като отчита естеството, обхвата, контекста и целите на обработването, както и рисковете за правата и свободите на физическите лица, да прилага подходящи технически и организационни мерки, за да гарантира, че обработването се извършва в съответствие с този закон. Същото задължение се съдържало и в чл.24 от Общия регламент, а в чл.32 от него се предвиждали конкретни мерки, които следвало да бъдат взети при администрирането и обработването на лични данни. Тези задължения били въведени, за да гарантират един от основните принципи на обработване на лични данни, прогласен в чл.5, § 1, б.“е“ от Общия регламент.

В случая ответникът не положил достатъчно грижа и не приложил ефективни мерки за защита на сигурността на данните, с което не изпълнил задълженията си по чл.24 и чл.32 от Общия регламент и чл.59, ал.1 ЗЗЛД. Ответникът нарушил и разпоредбите на чл.45, ал.1, т.6 ЗЗЛД, които го задължават личните данни да се обработват по начин, който гарантира подходящо ниво на сигурност, като се прилагат подходящи технологии и организационни мерки; чл.64 ЗЗЛД, който го задължава да извършва оценка на въздействието на предвидените операции по обработването на лични данни върху тяхната защита; чл.66, ал.1 и ал.2 ЗЗЛД, който го задължава отчитайки

достиганията на техническия прогрес, разходите за прилагане и естеството, обхвата, контекста и целите на обработването, както и рисковете за правата и свободите на физическите лица, да прилага подходящи технически и организационни мерки за осигуряване на съобразено с този риск ниво на сигурност; чл.67 ЗЗЛД-в случаите на нарушение на сигурността на личните данни, което има вероятност да доведе до риск за правата и свободите на субектите на данни, администраторът без излишно забавяне, но не по-късно от 72 часа след като е разбрал за нарушението, уведомява комисията за него; чл.68 ЗЗЛД-когато има вероятност нарушението на сигурността на личните данни да доведе до висок риск за правата и свободите на субектите на данни, да уведоми субекта на данните за нарушението не по-късно от 7 дни от установяването му.

Твърди, че така изброените нарушения са довели до регламентираното в § 1, т.10 от ДР на ЗЗЛД, вр.чл.4, т.12 от Общия регламент понятие: “Нарушение на сигурността на лични данни“, което означавало нарушение на сигурността, което води до случайно или неправомерно унищожаване, загуба, промяна, неразрешено разкриване или достъп до лични данни, които се предават, съхраняват или обработват по друг начин. Неправомерно разкритите данни на ищцата били имена, ЕГН, адрес, номер на документа за самоличност, данни за доходите ѝ. В резултат на това ѝ били причинени неимуществени вреди, изразяващи в чувството на застрашеност, притеснение, което продължавало, опасение, че с личните ѝ данни ще бъде злоупотребено, като евентуалните възможности за това са много-да не бъде отчуждено имуществото ѝ, злоупотребено с банковите ѝ сметки или изтеглени кредити от нейно име, да не бъде променено гражданското ѝ състояние, да бъде открадната самоличността ѝ и използвана по всевъзможни начини, които биха ѝ навредили. До настоящия момент ищцата срещната в медиите множество плашещи материали за това как биха могли да бъдат използвани личните ѝ данни, като специалисти определяли този случай за дори по-лош от Ч., тъй като не се знае кога във времето и по какъв начин ще бъде злоупотребено с личните ѝ данни. Всичко това натоварвало психически ищцата изключително много. Чувствала се незащитена от държавата. Страхувала се да не бъде изнудвана, заплашвана, нападната физически или отвлечена, с оглед изтеклите данни за нейните доходи и адреса ѝ. Тези притеснения повлияли в негативен аспект на нормалния ритъм на живот на ищцата, като тя перманентно е напрегната, стресирана и уплашена.

4 С Писмо изх.№ППН-01-1743/2019 г.#1 от 15.11.2019 г. Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ информира съда, че след направена на 13.11.2019 г. служебна справка в КЗЛД не се е установило наличието на висящо или приключило производство пред административния орган, иницирано от Д. М. М. срещу НАП

5. Преписи от исковата молба и уточняващите молби са връчени на ответника, който упражни правото си на писмен отговор /ПО/, като е депозирал такъв на 06.12.2019 г. С него ответникът оспорва допустимостта на иска, а при условията на евентуалност неговата основателност.

6. Съдът като намери иска за допустим, насрочи делото в открито с.з./пренасрочено след това два пъти, заради COVID- 19/

7. Релевантните факти по предявения иска са:

а/ Бездействие на ответника да изпълни задълженията си по чл.59, ал.1, чл.45, ал.1, т.б, чл.64, чл.66, ал.1 и ал.2, чл.67, чл.68 ЗЗЛД, чл.24 и чл.32 от Общия регламент

б/ Настъпването на заявените с ИМ и уточняващата молба към нея от 15.11.2019 г.

неимуществени вреди;

в/ Пряка причинно-следствена връзка между заявеното фактическо основание на предявения иск-а./ и неимуществените вреди-б/;

8. Доказателствената тежест за установяване на фактите по т.7, б/ и в/ е за ищеца.

Доказателствената тежест за установяване на фактите по т.7, а/ е за ответника.

Така разпределена доказателствената тежест между страните съдът обуславя по следния начин:

Когато ищецът е въвел като фактическо основание на предявения от него осъдителен иск бездействие на ответника да изпълни свои законови задължения, което оспорва преюдициално в исковото производство, по отношение на това оспорване, той е в положението на ищец по отрицателен установителен иск. Следователно ответникът е длъжен да докаже отричаното от ищеца надлежното изпълнение на задълженията .

9. За установяване на групите факти, за които ищецът носи доказателствена тежест, са направени доказателствени искания в т.2.2.1 и т.2.2.2 от уточняващата молба, чието събиране следва да бъде допуснато.

10. За установяване на групите факти, за които ответникът носи доказателствена тежест, са приложени писмени доказателства към ПО и молба от 13.03.20 г. , чието събиране следва да бъде допуснато.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА събирането на гласни доказателства, чрез разпит на 1 свидетел, при режим на довеждане от ищеца.

ЗАДЪЛЖАВА ответника на основание чл.190, ал.1 ГПК, вр.чл.204, ал.5 АПК в 14-дневен срок да представи справка за вида и обема на личните данни на ищеца, до които е осъществен нерегламентиран достъп, както и заверени копия от документите, до които е бил осъществен нерегламентарания достъп.

УКАЗВА на ответника на основание чл.190, ал.1 ГПК, вр.чл.204, ал.5 АПК, че непредставянето на документите се преценява съгласно чл. 161 ГПК, а именно с оглед на обстоятелствата по делото съдът може да приеме за доказани фактите, за чието установяване е допуснато събирането на документите.

ПРИЕМА писмените доказателства, приложени от ответника към ПО и негова молба от 13.03.2020 г.

УКАЗВА на ответника във връзка с носената от него доказателствена тежест, че за установяване изпълнението на задълженията му по т.7 а/ са необходими специални знания от специалност „киберсигурност“, с които съдът не разполага, поради което:

ДОПУСКА служебно на основание чл.195, ал.1, предл.2-ро АПК, вр.чл.204, ал.5 АПК **ИЗВЪРШВАНЕТО** на съдебно-техническа експертиза, като **ДАВА** на ответника 14-дневен срок да формулира задачи за вещо лице.

УКАЗВА на ответника, че при несвоевременно упражняване на предоставената му възможност, което доведе до неизвършване на СТЕ и отлагане на делото, ще му наложи глоба.

УКАЗВА на ответника, че в 14-дневен срок може с писмена молба да откаже да формулира задачи за вещо лице, като в този случай, съдът ще отмени определението си за допускане извършването на СТЕ и ще реши спора в съотв. с наличните доказателства по делото и носената от страните доказателствена тежест, разпределена в т.8 .

АДВ. Ю.: Поддържам изцяло исковата молба. Нямам възражение по доклада. Водим

допуснатия ни свидетел. Няма да сочим други доказателства.

ЮРК. И.: Няма да соча други доказателства. Да се приемат писмените доказателства. Не съм съгласна с така разпределената доказателствена тежест. Не възразявам да се изслуша свидетеля в днешното съдебно заседание.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам възражение по доклада. Нямам доказателствени искания.

В залата се въведе водения свидетел:

СЪДЪТ сменя самоличността.

М. В. Б.; ЕГН [ЕГН].

Предупредена за наказателната отговорност по чл. 290 от НК.

Обеща да каже истината.

Разпитана свидетелката отговори:

Аз не съм роднина с ищцата. Знам за какво се води делото. Аз самата също съм предявила иск срещу НАП за изтеклите ми лични данни. С Д. се познаваме много отдавна. Ние сме от един град. В [населено място] ми е постоянният адрес, но живея в [населено място]. Тя живее в [населено място]. Виждаме се, когато аз се прибирам в Т. да си нагледам имота. Ходя два-три пъти в месеца, зависи от сезона. Събираме се помежду си и си говорим като приятелки. За теча на личните данни разбрах миналата година от медиите. Може би не повече от 20 дни, не по-късно се прибрах и се видяхме, и започнахме да коментираме. Тя в момента беше загубила единствения си родител. Беше останала напълно сама, тъй като не е омъжена, няма деца и няма друго семейство. Страшно тежко преживя това, което се случи с теча на лични данни. По-късно направихме справка чрез есемеси. Притесняваше се основно да не се получи злоупотреба с жилището, в което живее, тъй като беше сама, да не стане някаква незаконна продажба. Притесняваше се по същия начин и за колата си да не се случи нещо. Във времето започна да се притеснява да не би да се изтеглят банкови кредити, бързи кредити от нейно име. Гледаше по медиите как се прехвърлят фирми със задължения и се притесняваше да не се случи това и на нея. Във времето се затвори в себе си не искаше да контактува. Наложил се дори да ползва медикаменти имам в предвид, че пиеше медикаменти, тъй като изпадна в депресия. Знам, че ходи на лекар и той и каза, че е в депресия. В този период й беше много тежко.

АДВ. Ю.: Нямам повече въпроси.

ЮРК. И.: Кога почина близкият роднина?

СВИДЕТЕЛЯТ: Баща й, доколкото си спомням почина в края на декември, преди изтичането на личните данни. Тогава можеше само с есемес да провери за изтичане на данни, в който пише, че е изтекъл ЕГН и адрес. Не знам дали по-късно е направила друга справка. Ищцата вече се възстанови и започна да ходи на работа.

ЮРК. И.: Дали нещо реално и се случи от всички тези страхове?

Съдът не допуска въпроса, тъй като такова твърдение, че е настъпила злоупотреба с личните данни, за каквито има опасение у ищцата, В исковата молба няма. Тя не твърди, че имотът е прехвърлен и е станала длъжник по банков кредит и т.н. Тя твърди, че това може да се случи.

ЮРК. И.: Нямам повече въпроси.

Съдът освободи свидетеля от залата.

За събиране на доказателства,

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА ДЕЛОТО И ГО НАСРОЧВА за 21.09.2020 г. от 10:10 ч., за която дата и час страните са уведомени на основание чл. 138, ал. 2 от АПК, включително и СГП чрез прокурор Яни Костов.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10:51 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: